

Staten til Nationalbanken. I Løbet af November Måned, da de store Skatter kom ind, forandrede dette sig ganske, og siden November Måned har Staten overhovedet ikke skyldt Nationalbanken noget; tværtimod, Nationalbanken har været i Skyld til Staten for meget store Beløb. Jeg oplyser dette, fordi jeg synes, at Tidspunktet maa komme en Gang til at sige, at Forholdet ser ikke ganske saaledes ud, som det undertiden fremsættes.

Det fremkomne Resultat er naturligvis dels en Følge af, at Skatterne indgik med meget store Beløb, og dernæst af, at Genforeningslaanet for Størstedelen blev anbragt i Nationalbanken; endelig kom dertil, at Halvdelen af den vestindiske Overdragelsessum indgik her til Landet, og at den for en stor Del blev indsat i Nationalbanken. For selve vor Kassekonto, hvis jeg kan benævne den saadan, var Beløbet i Februar Måned gaaet ned til omtrent 30 Mill. Kr.; men det Beløb, der stod inde i Nationalbanken, gjorde, at det egentlig aldeles ikke var nogen Gæld. Men denne Stilling har dog ikke kunnet holdes i Løbet af Marts, idet der altid er store Udgifter i Slutningen af Finansaaret, og store Indtægter ikke indgaar paa den Tid, men Indgangen af de store Indtægter slutter af i Februar Måned. Det er kun Forbrugsafgifter og lignende, der endnu kommer ind i den sidste Måned af Finansaaret. Som Følge deraf er vi nu oppe paa en Gæld af 65 Mill. Kr., men hertil maa dog føjes, at der er nogle Værdier i Varebeholdninger — dog er de ikke store —, og dernæst, at der er anbragt ca. en halv Snes Millioner Kroner i andre Banker. Tidligere var det saadan, at der overhovedet ikke stod noget i andre Banker, at vi aldeles ikke havde nogen Penge til gode der. Nu er Forholdet noget anderledes, idet Staten har saa rigeligt med Penge i Øjeblikket. Endelig kan jeg ogsaa nævne, at der af Genforeningslaanet er anbragt med Nationalbankens Samtykke meget store Beløb i andre Banker, hvilket Staten staa sig ved, fordi vi faar højere Rente i andre Banker, end vi efter Aftalen med Nationalbanken har i denne.

Der er altsaa i Øjeblikket en Gæld i Nationalbanken paa 65 Mill. Kr. Trækker jeg fra, hvad der findes i andre Banker, altsaa hvad der kunde sættes ind, bliver det dog kun en Gæld af omtrent 50 Mill. Kr. Om disse maa jeg sige for det første dette, jeg har nævnt, at 25 Mill. Kr. kommer ind i Finansaaret ved Kursgevinst — men Beløbet viser sig ikke som likvidt i Kassebeholdningen. Men dernæst har Staten staaende

store Beløb i offentlige Kasser, saa store Beløb, at disse ganske opvejer, hvad der kan være af Skyld paa denne Konto i Nationalbanken. Vi har for Statsbanernes Vedkommende været oppe paa at have staaende 50 Mill. Kr. i Statsbanernes Kasser; der staaer ikke tilnærmelsesvis saa mange Millioner, men dog store Beløb i militære Kasser og i Amtsstuer. Staten trænger til at have en stor Kassebeholdning til Raadighed daglig. Da Budgettet er saa stort, som det er, maa vi have en 50—60 Mill. Kr. som Kassebeholdning, men vi har ingen saadan nu, og vi maa forsøge at skabe os en saadan. I Øjeblikket haves denne Beholdning som en Kassekredit i Nationalbanken, naar Indtægten og Udgiften foregaar paa den Maade, som det sker for Statskassens Vedkommende. Jeg maa altsaa mene, at det ikke er af nogen væsentlig Betydning, at vi i Øjeblikket paa denne Konto skylder Nationalbanken saa stort et Beløb; det hænger sammen med hele Ordningen af vort Finansvæsen. Saa meget om vort Forhold til Nationalbanken, som jeg mente jeg burde oplyse.

Ingen vil vist fortænke mig i, at jeg samtidig ønsker at gøre nogle almindelige Bemærkninger om hele den Finansstyrelse, som har været ført under Krigsperioden og i den saakaldte Fredsperiode, vi nu lever under, altsaa i de 6 Aar fra 1914—1920. Jeg tør sige, at ogsaa denne Finansstyrelse, for hvilken jeg jo bærer Ansvaret, har været stærkt angrebet, og den Uforudseenhed, jeg skal have vist, har jo ikke været skjult for nogen af dem, der var Modstandere af Regeringen. Jeg vil heroverfor gerne gøre nogle Bemærkninger og vise, hvorledes Tallene er. Det er kun Tal, jeg vil nævne; men det kan være ganske behageligt for ærede Medlemmer at have disse Tal samlede paa eet Sted, saa de kan benytte dem paa den Maade, som synes dem bedst og gavnligest.

Jeg skal da først nævne Indtægten for disse 6 Aar, Indtægten for Finansaarene fra 1914—15 til Finansaaret 1919—20, som vi nu befinder os i. Indtægten er følgende paa Driftsregnskabet §§ 1—7: 121,8 Mill., 142,2 Mill., 242,3 Mill., 375,4 Mill., 462,2 Mill. og 585 Mill. i indeværende Aar, det vil sige, at der i indeværende Aar er en Indtægt, der er 5 Gange saa stor som i 1914—15. Tilsammen bliver det i disse 6 Aar en Indtægt af 1 929 Mill. Kr. Dertil maa jeg for den rigtige Posterings Skyld lægge endnu det Bidrag til Skibsfarten, som er indgaaet i Finansaaret 1916—17, og som opføres paa Indenrigsministeriets Budget med 11,9 Mill. Kr. Dette giver saa 1 941 Mill. Kr.; men det